

Årsagerne til ansøgninger om ophævelse af fredskovspligt er mangeartede. Der kan f.eks. være tale om landbrugsmæssig dyrkning, byggeri, forskellige offentlige anlæg m.m.

Hvor vækstforholdene er ringest, kan det være formålstjenligt at ophæve fredskovspligten på mindre plantager, der ligger uden sammenhæng med anden fredskov. Den gældende lov giver ved § 5, a), mulighed for, at fredskovspligten ophæves, hvis skovens dårlige form, ringe størrelse eller naturforholdene kan begrunde det. Denne bestemmelse har dog sjældent været benyttet. Det er hensigten at styrke adgangen til at opgive fredskove, der ikke opfylder nævneværdige formål. Der vil i sådanne tilfælde normalt ikke blive stillet krav om vederlagsareal.

I mange tilfælde er der dog tale om nåletræsplantager, der ved konvertering til løvtræ (f.eks. eg) kan bidrage til naturgenopretning i de pågældende egne. I sådanne tilfælde kan tilskud efter reglerne i kapitel 4 komme på tale.

Stk. 2 afløser den gældende lovs § 7, stk. 2, om suspension af fredskovspligten. Ansøgninger herom kan have forskellige formål, som f.eks. anlæg af dyrehaver og lystskove.

Både ved ophævelse af fredskovspligt efter stk. 1 og ved suspension af fredskovspligt efter stk. 2 foretages der en afvejning af væsentligheden af den påtænkte ikke-skovdriftsmæssige anvendelse og hensynet til at fortsætte skovdriften, herunder hensynet til de miljømæssige forhold.

Samtidig skal den afvejning, der er gennemført i den sammenfattende fysiske planlægning, det vil sige region- og kommuneplanlægningen, tilgodeses.

Ved ophævelse eller suspension af fredskovspligt vil der i reglen blive stillet vilkår for tilladelsen. Ved ophævelse og i en række tilfælde ved suspension af fredskovspligt kan der stilles krav om vederlagsareal, se § 13 og bemærkninger dertil. Ved suspension af fredskovspligt vil der også blive stillet vilkår om arealernes gentilplantning ved periodens ophør, ligesom der kan stilles krav om sikkerhedsstillelse.

Til § 10

I den gældende lov findes ikke en regel, der udtrykkeligt svarer til denne bestemmelse. Der er hidtil indfortolket et forbud mod bygninger m.v. i den gældende lovs § 6, stk. 1, hvorefter skovgrunden skal holdes bevokset med højstammede træer. Heraf følger, at der ikke må være bygninger og

anlæg på grunden udover dem, der er nødvendige for skovdriften.

For at være driftsmæssigt nødvendige skal bygninger tjene skovdriften og ikke f.eks. jagt eller landbrugsmæssige formål.

For at en beboelsesbygning kan være nødvendig, skal den bebos af en person, der ejer skoven eller har sin hovedbeskæftigelse i skoven. På grund af skovenes forskelligartethed kan der ikke angives en bestemt arealstørrelse, der gør et beboelseshus nødvendigt. Normalt forudsætter det et bevokset areal på mindst 100 ha. Hvis vækstforholdene er ringe, vil den nødvendige mindste arealstørrelse være større end 100 ha.

I skove, hvor der bruges traktor, kan en mindre garage være en nødvendig driftsbygning. I skove over ca. 50 ha kan maskinhuse være nødvendige.

Blandt de anlæg, som omfattes af forbuddet, kan nævnes veje, lossepladser, affaldsdepoter, luftledninger og rørledninger, hvorimod skydeplatforme, foderhuse, læsseramper og lignende anses for at være anlæg, der er nødvendige for skovdriften.

Det er fast praksis, at landbrugsbygninger på kombinerede land- og skovbrugsejendomme skal placeres på den del af ejendommen, der ikke er fredskovspligtig. Opførelse af landbrugsbygninger i fredskov kan derfor kun ske med tilladelse efter reglen i § 12.

Ligeledes kræver fritidsanlæg tilladelse efter denne regel.

Det bemærkes, at opførelse af bygninger i landzone normalt også kræver tilladelse efter by- og landzoneloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 446 af 3. oktober 1985.

Det foreslåede forbud mod terrænændringer, der f.eks. kan omfatte råstofindvinding, er begrundet i kulturhistoriske, naturhistoriske, dyrkningsmæssige og landskabelige hensyn.

Til § 11

Bestemmelsen afløser udstykningslovens § 3, jf. lovbekendtgørelse nr. 6 af 6. januar 1977. Ifølge denne bestemmelse må »samlede fredskovstrækninger« ikke udstykkes i mindre lodder end 50 ha.

Bestemmelsen sigter på at bevare skovarealet på ejendomme, der – for så vidt angår skovarealet – er så store, at der er baggrund for erhvervmæssig skovdrift.

Begrundelsen for ikke at indlægge nogen fast arealgrænse i loven er, at man derved opnår muligheden for en smidigere administration. Herefter vil det være op til den kommende administration af loven i hvert enkelt tilfælde at skønne, hvorvidt en ansøgning om udstykning af fredskov kan imø-